

2005. február 24., csütörtök

30. úgy ítéli meg, hogy a szociális partnerség felelőssége egyaránt hárul a társadalomra, illetve magukra a vállalatokra; felszólítja a munkaadókat és a munkavállalók szakszervezeteit, hogy biztosítsák a női dolgozók védelmét szolgáló jogszabályok megfelelő végrehajtását és különösen azt, hogy segítsék őket a családi élet és a munka összeegyeztetésében; felszólítja továbbá a szociális partnereket, hogy biztosítsanak kedvező feltételeket és megfelelő munkakörülményeket a terhes nőknek és a kismamáknak;
31. elfogadhatatlannak tartja, hogy három ország nem tett eleget a határozott idejű munkaszerződésekre vonatkozó előírások végrehajtásával kapcsolatos jelentéstevesi kötelezettségének;
32. úgy véli, hogy továbbra is jelentős igény mutatkozik a vállalatoknak nyújtandó specifikus és fokozott tájékoztatásra és útbaigazításra, valamint technikai segítségre;
33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2005)0057

Togo

Az Európai Parlament állásfoglalása Togóról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a soros elnökség által az EU nevében a togói politikai helyzetről Eyadema elnök halálát követően 2005. február 9-én tett nyilatkozatra,
 - tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökei által a togói eseményekről 2005. február 8-én tett nyilatkozatra, Eyadema elnök 2005. február 5-i halálát követően,
 - tekintettel az ECOWAS, az Afrikai Unió és számos afrikai vezető által a togói helyzetről tett nyilatkozatokra,
 - tekintettel a Frankofónia Nemzetközi Szervezetének nyilatkozatára,
 - tekintettel az emberek és a népek jogainak afrikai chartájára,
 - tekintettel a togói alkotmány 65. cikkére, amelynek értelmében „ha a köztársasági elnöki poszt az elnök halála miatt megüresedik, az elnöki feladatokat ideiglenesen a nemzetgyűlés elnöke látja el”,
 - tekintettel a togói alkotmány 76. cikkére, amelynek értelmében „a kormányzati feladatok és a nemzetgyűlési mandátum gyakorlása egymással összeférhetetlenek”,
 - tekintettel a togói alkotmány 144. cikkére, amelynek értelmében „az átmeneti időszakban nincs lehetőség felülvizsgálati eljárás megkezdésére vagy lefolytatására”,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Gnassingbe Eyadema elnök 38 évig fennálló hatalmát követő 2005. február 5-i hirtelen bekövetkezett halála után a togói fegyveres erők 39 éves fiát, Faure Gnassingbét iktatták be elnöknek,
- B. mivel az ország alkotmánya szerint az elnöki hatalmat Fambare Ouattara Natchabának, a togói nemzetgyűlés elnökének kellett volna átadni, akinek 60 napon belül elnökválasztást kellene kiírnia,
- C. mivel az Eyadema Togói Népgyűlés (RPT) nevű párt által ellenőrzött togói nemzetgyűlést sietve hívták össze 2005. február 6-án, hogy visszamenőlegesen legitimálják Gnassingbe hatalomátvételét és módosítsák az ország alkotmányát annak lehetővé tétele érdekében, hogy Gnassingbe a következő három évben – apja hátralévő hivatali idejét kitöltve – kormányozhasson,

2005. február 24., csütörtök

- D. mivel annak ellenére, hogy a nemzetgyűlés visszaállította az apja halála előtt alkalmazott korábbi alkotmányt, Faure Gnassingbe nem válaszolt a lemondására irányuló nemzetközi felszólításra, annak érdekében, hogy egy ideiglenes elnök az alkotmányban lefektetett 60 napon belül elnökválasztásokat rendezhessen,
- E. mivel az Európai Unió nem fogja elismerni egy katonai államcsíny következtében hatalomra került, nem legitim elnök fennhatósága alatt rendezett választás érvényességét,
- F. mivel az ECOWAS Niamey-ban (Niger) 2005. február 9-én találkozó államfői államcsínynek minősítették és mélyen elítélték a katonai beavatkozást, amely Faure Gnassingbe elnöki beiktatásához vezetett; elítélték továbbá az alkotmány nemzetgyűlés általi manipulációját és a togói hatóságoktól a korábbi alkotmányt helyreállítását követelték, hogy két hónap múlva elnökválasztásra kerülhessen sor, ellenkező esetben pedig szankciókkal kell számolniuk,
- G. mivel az Afrikai Unió Bizottságának elnöke, Alpha Oumar Konaré szerint „az Afrikai Unió nem hagyhatja jóvá az erőszakos hatalomátvételt”,
- H. mivel a Frankofónia Nemzetközi Szervezete is határozottan elítéli az államcsínyt és úgy határozott, hogy ideiglenesen kizárja Togót valamennyi szervezetéből és felfüggeszti az országgal folytatott többoldalú együttműködését, az olyan programokat kivéve, amelyek közvetlenül a polgári lakosság javát szolgálják és amelyek hozzájárulhatnak a demokrácia visszaállításához,
- I. mivel az EK Togóval folytatott együttműködését 1993 óta felfüggesztették,
1. államcsínynek minősíti és elítéli a katonai beavatkozást, amelynek eredményeképpen a nemzetgyűlés elnöke, Fambare Outtara Natchaba helyett Faure Gnassingbe lett Togo elnöke;
 2. Faure Gnassingbe azonnali lemondását követeli;
 3. megállapítja, hogy az alkotmányt 2005. február 21-én felülvizsgálták, azonban hangsúlyozza, hogy az alkotmányos rendhez való visszatérést csak a togói alkotmány értelmében a nemzetgyűlés elnökének, Natchaba úrnak az ideiglenes elnökségi feladatok ellátására való kinevezésével és a választások megszervezésével való megbízásával látja biztosítotttnak;
 4. üdvözlöi az ECOWAS által Togo ellen a tíznapos eredménytelen közvetítési tárgyalásokat követően alkalmazott szankciókat, amely magában foglalja Togo ECOWAS-ból történő kizárását, a nagykövetek visszahívását és a fegyverkereskedelemre és a vízumokra vonatkozó tilalmat;
 5. üdvözlöi az ENSZ, az Afrikai Unió, az Európai Unió és a Frankofónia Nemzetközi Szervezete hasonló nyilatkozatait és határozatait;
 6. felszólítja a togói nemzetgyűlést és más hatóságokat, hogy haladéktalanul tegyék meg a helyzet rendezéséhez szükséges lépéseket, és biztosítsák, hogy az alkotmány szerint a következő két hónapon belül teljes körű nemzetközi megfigyelés mellett szabad és tisztességes választásokat tartanak;
 7. ismételten kifejezi meggyőződését, hogy az alkotmányos törvényességhez való visszatéréshez a togói politikai erők közötti párbeszéd újratekintése és a választási törvénynek a szabad, átlátható és demokratikus választások érdekében történő, egyetértésen alapuló felülvizsgálata szükséges;
 8. elítéli a minden nyilvános tüntetést két hónapra betiltó határozatot, a 8 magán televízió és rádióadó bezárását, a hadsereg független médiumokra gyakorolt jogtalan nyomását, amellyel újságírókat félemlítettek meg tudósításaik miatt; felhívja a togói fegyveres erőket, hogy maradjanak laktanyáikban és tartózkodjanak minden olyan tevékenységtől, amely további zavargásokhoz vezethet;
 9. követeli a békés tüntetéshez és a politikai kampány folytatásához való jog garantálását és hogy a katonai államcsíny elleni tüntetőkkel szemben elkövetett gyilkosságokért és emberi jogaik megsértéséért felelős személyeket állítsák bíróság elé és büntessék meg;

2005. február 24., csütörtök

10. emlékeztet arra, hogy az önjelölt togói hatóságoknak teljes felelősséget kell vállalniuk a polgári személyek – különösen ellenzéki politikai pártok képviselői, emberi jogi aktivisták és újságírók – fizikai biztonsága elleni támadásokért;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy addig ne kezdje meg az együttműködés fokozatos visszaállítására irányuló tárgyalásokat, amíg nem tartottak szabad és átlátható elnök- és nemzetgyűlési választásokat;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon célirányos szankciókat az államcsínyért felelős személyek ellen;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az ENSZ, az AU és az ECOWAS főtítkárainak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek, valamint Togo elnökének, kormányának és nemzetgyűlésének.

P6_TA(2005)0058

Nepál

Az Európai Parlament állásfoglalása Nepálról

Az Európai Parlament,

- tekintettel Nepálról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Európai Uniónak a nepáli királyi hatalomátvételtől szóló 2005. február 3-i nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2005. február 1-jén Gyanendra király alkotmány sértő intézkedéssel elbocsátotta a kormányt, átvette a közvetlen hatalmat és szükségállapotot hirdetett,
 - B. mivel az alapvető jogokat és szabadságjogokat védő sarkalatos alkotmányos rendelkezések felfüggesztése, a pártok vezetőinek házi őrizetbe vétele, politikai és emberi jogi aktivisták, újságírók és szakszervezeti tagok ezreinek bebörtönzése, a média feletti teljes mértékű cenzúra gyakorlása és az összes hírközlési vonal elvágása révén egy államcsínnel az országot gyakorlatilag katonai ellenőrzés alá vonták,
 - C. aggodalmát kifejezve, mivel Nepál az egyik legszegényebb ázsiai ország, 23 millió lakosának közel 40%-a szegénységi küszöb alatt él, és mivel a viszály pusztító hatással van az egyébként is kétségbe ejtően szegény vidéki népekre,
 - D. mivel 2005 januárjában a nepáli kormány elrendelte a tibeti menekültek jóléti hivatalának bezárását Katmanduban, mely az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) végrehajtott partnereként segítséget nyújtott a tibeti menekülteknek,
1. határozottan elítéli a Gyanendra király által 2005. február 1-jén végrehajtott hatalomátvételt és az azt követő, önkényes letartóztatások, cenzúra és általános elnyomás által kísért kampányt, valamint az alapvető alkotmányos jogok, köztük gyülekezési és a szólásszabadság, a tájékoztatáshoz és a magánélet tiszteletben tartásához való jog, és az önkényes fogva tartás tilalmának felfüggesztését;
 2. hangsúlyozza, hogy bármely katonai megoldás csak fokozza vagy meghosszabbítja a nepáli nép szenvedését, és szilárd meggyőződése, hogy egy tárgyalásokon és demokrácián alapuló megoldás az egyetlen tartható módja a jelenlegi viszály befejezésének; javasolja, hogy vonjanak be a megállapodás meghozatalába egy semleges harmadik felet, például az ENSZ-et vagy az EU kül- és biztonságpolitikai főképviseletjét, Javier Solanát;
 3. felszólítja Gyanendra királyt, hogy vonja vissza a szükségállapotot, és állítsa vissza az alapvető szabadságjogokat, ezt követően pedig arra kéri valamennyi felet, hogy működjenek együtt a parlamenti demokrácia helyreállítása és a fegyveres konfliktus megoldására irányuló folyamat elindítása érdekében;